

fondens Støtte da medføre overordentlig forøgede Byrder for Kommunerne, som under disse Forhold vil være henvist til alene at skulle imødegaa den Nød, der opstaar, naar den forsikringsmæssige Arbejdsløshedshjælp er opbrugt, medmindre Begivenhederne igen ligesom forud for Arbejdsløshedsfondens Oprettelse, tvinger Lovgivningsmagten til at gennemføre midlertidige Understøttelsesforanstaltninger.

Da den gældende Ordning med Hensyn til Iværksættelsen af Nødhjælpsarbejder kun har faaet ringe Betydning, grundet paa, at den er omstændelig og vanskelig at praktisere, har Mindretallet her foreslaaet en Ændring, der tager Sigte paa at gøre Ordningen mere elastisk med større Mulighed for Tilpasning i de enkelte foreliggende Tilfælde. Ændringen gaar ud paa, at Anerkendelsen af Nødhjælpsarbejde fremtidig i Stedet for af Amsudvalg skal gives af Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshed, og at dette Nævn med Indenrigsministerens Billigelse skal kunne bestemme, at Fondens Tilskud til et Nødhjælpsarbejde ydes som et samlet Beløb, og at den Institution, der iværksætter Arbejdet, da selv kan træffe de Bestemmelser med Hensyn til Arbejdets Tilrettelægning samt Arbejdsvilkaarene, som den maa finde mest hensigtsmæssig. Det er Mindretallets Opfattelse, at en saadan Ordning meget stærkt vil skærpe Interessen for, at den i hvert enkelt Tilfælde fornuftigst mulige Arbejdsordning gennemføres.

Med Hensyn til Tilsynet med Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen har Mindretallet foreslaaet den ene af Arbejdsdirektoratets to Kontorchefsstillinger nedlagt. Allerede i 1926 stillede der af Administrationskommissionen et enstemmig Forslag om, at Stillingen som Kontorchef i Direktoratets Afdeling for Arbejdsanvisning skulde nedlægges, idet den af Kommissionen findes at være overflødig, og Mindretallet maa hævde, at denne Udtalelse selvsagt maa faa forøget Gyldighed efter Gennemførelsen af den nu foreslaaede Forenkling af Arbejdsanvisning.

Under dette Afsnit foreslaar Mindretallet endelig at ophæve den nugældende Bestemmelse om, at de i København og paa Frederiksberg indgaaede Lærekontrakter skal paategnes i Arbejdsdirektoratet, idet Mindretallet ikke finder nogen Grund til, at disse to Kommuners Lærekontrakter paategnes i en Statsinstitution i Modsætning til, hvad der gælder for Landets øvrige Kommuner. Mindretallet finder det derimod hensigtsmæssigt, at Paa-tegningen finder Sted i det københavnske Arbejdsanvisningskontor, saaledes som forudsat i Lærlingeloven af 1921.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

1) Stykke 1, 1ste Punktum, affattes saaledes:

„Der oprettes i hvert af Landets Amter i den Købstad, som Indenrigsministeren angiver, et offentligt Arbejdsanvisningskontor, hvis Omraade er Amtsraads-kredsen (Amtsraadskredsene) og de i Forbindelse dermed staaende Købstæder; for de fire sønderjydske Amters samlede Omraade oprettes der dog kun eet Kontor, beliggende i Haderslev Købstad.“

2) Efter Stykke 1 indsættes et nyt Stykke, saalydende:

„Derudover kan der af Indenrigsministeren meddeles offentlig Anerkendelse til kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Købstæder med over 10 000 Indbyggere eller til saadanne Kontorer, hvor Anvisningernes gennemsnitlige Tal i de sidste 3 Regnskabsaar har været mindst 1 000, eller hvor Antallet af Anvisninger af personligt tilmeldte har været mindst 500. Endvidere kan Indenrigsministeren, saafremt Kommunalbestyrelsen andrager derom, meddele offentlig Anerkendelse — dog uden Ret til Statstilskud — til saadanne hidtil anerkendte Kontorer, som ikke opfylder nogen af de foran anførte Betingelser. I det Omfang, hvori de i nærværende Stykke omhandlede Kontorer anerkendes, begrænses Omraadet for det i ved-